

**"אתם נציבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם
ושטריכם כל איש ישראל"**

ברוך השם, זכינו לפתוח את שנה הלימודים בהתייבבות צוותי החינוך, הורים, תלמידים.... כולם בהתרגשות גדולה, בתפילה גדולה לשנה של שגרה, שנה של בריאות טובה, שנה של הגשמת חלומות ובעיקר שנה בה יזכו תלמידנו להביא לידי מימוש את כוחותיהם, להציב לעצמם מטרות, חלומות ולממש אותם.

בספרי החסידות מבואר כי הפסוק "אתם ניצבים היום כולכם" רומז לראש השנה.

בראש השנה אנו ניצבים לפני ה'. כולנו, כל אחד לפי תפקידו ותכונותיו, מקבל את משימת חייו,

כל אחד מקבל מינוי מחדש המתאים לו לשנה החדשה. לשם מה פרט הכתוב את כל התפקידים? אלא שלכל אחד ואחת מאתנו תפקיד ושליחות בפני עצמו ומה ששואל הקב"ה מזה, אינו שואל מזה. לכן העוסקים בצרכי ציבור אינם רשאים להמיר את עסקיהם ולהיטמן באוהלי שם. מי שמוכשר לעסוק בחינוך זוהי משימתו, כך ההתייבבות שלנו ברה"ש לפני הקב"ה כל אחד לפי משימתו ולפי שליחותו שלשמה בה לעולם מתייבבים אנו ומבקשים אישור לשנה נוספת להמשיך בשליחות הייחודית לנו, מבקשים אנו את הכלים למלא תפקידנו כראוי.

הרמח"ל מציין שבראש השנה הקב"ה מחדש את כל המציאות באופן שלא היה מעולם. כעין בריאת עולם במהדורה חדשה. ביום זה מקבלים כל הנבראים תפקידים חדשים והם זקוקים לכלים חדשים, המתואמים למילוי תפקידים. בבריאה חדשה שבכל שנה, דן הקב"ה על מסירת התפקידים ועל העזרה שתיתן, לפי מילוי התפקידים של כל אחד ואחד בסיבוב הקודם, בשנה הקודמת.

בראש השנה עומדים אנו ואומרים "הנני", מקבלים עלינו תפקידים חדשים לשנה החדשה. **יהי רצון שנזכה למלא את שליחותנו באומץ ובענווה
ושנזכה לשנה טובה ומבורכת.**

פתחה של שנה חדשה היא הזדמנות להתחדשות. ההתחדשות היא המתנה הגדולה ביותר שנתן לנו הקב"ה. חיים של תקווה של אופטימיות של אפשרות להתחיל מחדש. העולם כולו. למרות שכבר נברא פעם אחת, מתחדש בכל יום. "המחדש בטובו בכל יום תמיד בראשית". כביכול גם העולם זקוק להתחדשות. חגי תשרי הם זמנים של התחלות חדשות. ראש השנה מתחיל שנה חדשה, ההתחלה מחדש היא הזדמנות, היא סיכוי, ולכן היא מטילה על

אדם אחריות ומחויבות. ההתחדשות מחייבת את האדם להקפיד לבדוק מה צריך לתקן ואיך להתחדש. לוודא שהחדש לא יהיה בעצם הישן של אתמול רק בתוספת שינוי קטן בלבד.

שנה חדשה באה אלינו, אפשר להתפלל על הציפיות, על המטרות הגדולות שעוד נכונות לנו. יהי רצון שנזכה בשנה הבאה לקראתנו לשלום לשנת התחדשות, גאולה וברכה לכולנו. שנה שבה נזכה לסדר נכון את חיינו – מראש למטה.

שנה "שנזכה להיות לראש ולא לזנב"

בליל ראש השנה אנו פותחים את הסעודה עם אכילת הסימנים: תמר, רימון, תפוח בדבש ועוד. הגמרא אומרת שהרעיון, העומד מאחוריהם הוא "סימנא-מילתא היא", כלומר לסמנים יש משמעות. מעשים גשמיים מורידים השפעות רוחניות לתוך העולם. בתנ"ך מסופר איך ה' ציווה נביאים לעשות פעולות גשמיות שהמשיכו עניינים רוחניים לתוך העולם הזה. וכך גם בסימני ראש השנה אנו רוצים להמשיך את הברכה לכל שנה שתבוא. אחד הסימנים הוא אכילת ראש של דג, כשאוכלים אותו אומרים: "שנהיה לראש ולא לזנב". למה צריך להגיד "שנהיה לראש" וגם "לא לזנב". אם נהיה לראש, בוודאי שלא נהיה לזנב, **אלא אנו מתפללים שהשאיפות שלנו, הרצונות שלנו יהיו לעניינים של ראש ולא של זנב, שנזכה לעסוק במהויות, בדברים חשובים ולא בזוטות.** ועוד, ההבדל בין ראש לזנב הוא שלזנב אין אישיות משל עצמו, הוא תמיד נגרר אחרי הגוף, הראש הוא המוביל, המכוון, היוצר.... **אנו מתפללים שלא להיות נגררים, אלא להיות מובילים בראש.** ראש השנה הוא הזמן שלנו לעבוד, להתבונן מה העיקר ומה טפל בחיים, לחשוב על הרצון האמיתי שלנו להיות לראש, להוביל לחיים של משמעות. אומר הרמח"ל, בספרו דעת תבונות: "היסוד האחד שעליו עומד כל הבנין הוא שרצה העליון שיהיה שהאדם משלים את עצמו ואת כל הנברא בשבילו". האדם נמצא בעולם הזה כדי ועל מנת לעמול. לא "לעבור את החיים" אלא לחיות אותם במלוא המשמעות. פעולות האדם להשלמת עצמו ועולמו – עוברות ראשית לכל, בראש ההוגה והחושב והמפעיל את הגוף כולו בעקבותיו. כל אחד מאיתנו צריך להיות בבחינת "ראש", לא רק ראש שבוחר ומגיב אלא ראש שמחליט ויוזם. פועל ומוציא מן הכוח אל הפועל את המטרה שלשמה נבראנו בעולמו של ה'. וכדי לעורר את האדם לבחור ולעשות, ישנו סימן בראש השנה – סימן ה"ראש". הסימן נותן לרצון ממשות ומסייע לו להיות מעוגן בחייו של האדם.

יהי רצון שנזכה לזכור וגם לחיות את המהות. ושנהיה לראש ולא לזנב. שנה טובה ומבורכת, לכם, לצוותי החינוך שלכם.